

at sige: Des mere enøjet en høne er, des flere vindæg lægger den! Der må godt være lidt mere substans i det en gang imellem.

Men jeg har tilkendegivet i forhold til L 51: Vi har lavet de retningslinjer. Vi har skåret igenem, og vi har sat arbejde i gang i de forskellige grupper, vi har lovet. Ingen diskussion om det. Og jeg har, til orientering, også haft møde med de forskellige boligselskaber for at indskærpe dem, at reglerne er til for at overholdes, og at de, der er de bedste til at overholde regler, er dem selv. Det giver så også boligministeren lejlighed til, hvis der skulle være nogle ting, som ikke er i orden, at tage fat på de ting, hvad jeg også redegjorde for i de samråd, jeg har været til i Folketinget.

Dernæst vil jeg have lov til at sige lidt om vores internationale profil, for det var der ikke så meget tid til. Jeg vil lige gøre opmærksom på, at når vi har en eksport på 30 mia. kr., så er det ikke kun et spørgsmål om, hvorvidt jeg ikke gerne så andre virksomheder med, men jeg har et særligt ønske om at prøve på at være formidler for de byggevirksomheder, vi har, som ønsker det, og som vil deltage. Og da kan jeg konstatere, at det er man stort set tilfreds med. Det, jeg beder dem om, er at fremlægge deres politik og strategi, og dernæst spørger jeg dem: Hvor kan jeg hjælpe jer? Jeg går ikke hen og spørger: Hvordan kan I hjælpe regeringen med deres politik? Det skal vi nok selv klare i den ende.

Jeg kan sige, at der har været en god respons også i det byggepolitiske forum, vi har lavet, for det har der været interesse for for at tydeliggøre de ønsker og behov, man har, og det vil jeg selvfølgelig meget gerne deltage i.

Og så må jeg sige, at der jo ikke er så meget tid, når der er så meget, man gerne vil tage fat på, men det kan jo ikke nytte noget; når tiden er kort, må jeg jo tage fat på budgetredøgørelsen og de tilkendegivelser, der er kommet her.

Regeringen – læg mærke til, at jeg siger regeringen – har den klare opfattelse, at vi har lavet en skattereform. Den holder vi os til. Jeg tror, det var fru Sonja Albrink, der var inde på de ting også. Det er vi helt enige i. Det er det, og dér bliver det.

Så var hr. Kim Behnke oppe at sige: Jamen hvorfor skriver vi det dér? Det er bare for at få en debat i gang. Dengang jeg gik af som formand for Friluftsrådet, fik jeg en myretuepind. Det er sådan en, man roder med i en myretue, og så kravler myrerne op. Det må man ikke.

Men en gang imellem skal man rode i en myretue, for det, jeg gjorde – for jeg kunne nemlig sagtens slette det – var at fremlægge, hvad vi bruger til boligstøtte. For hvis jeg ikke havde gjort det, så var der blevet sagt: Nå, I skjuler noget. Og på den anden side: Hvad koster det andet? Så kan man selv forholde sig til det.

Men lige så vel som regeringen ikke rører ved skattefradrag – det tror jeg ingen politisk går ind for her – da rører vi heller ikke ved det principielle i, at når vi siger, der skal være adgang til en god, sund bolig, så skal det være for alle. Så skal der altså også være en boligstøtteordning til dem, der skal have den husleje.

Inden man går fuldkommen grassat over sådanne ting, vil jeg gerne sige: Der kan da altid være ting, der skal diskuteres og rettes. Det vil vi gerne være med til. Ingen diskussion om det. Det vil vi da gerne, også i det langsigtede perspektiv. Men det er nu engang sådan med rapporter, at hvis man læser dem, så kan man læse dem, som Fanden læser Bibelen, eller man kan læse dem med ideologiske øjne.

Men der står faktisk, når man læser alle de kurver, at boligsikringen er faldende, og det vil man også kunne se på det resultat, vi skal have frem i 1996. Det er den, fordi der er kommet et opsving. Det kan man lide eller ikke lide, men det er der altså. Og det vil sige, at den er faldende.

Dernæst udgør den for øvrigt kun de 2 mia. kr. ud af de 8, for de 6 er boligydelsen, den til de ældre og til pensionister. Og hvis vi så ser på kurverne én gang til, så kan vi konstatere, at størstedelen af dem, der får boligstøtte, boligydelse eller boligsikring, har en disponibel indtægt på under 140.000 kr. Så kan det godt være, man synes, det er interessant at tale om de 2 pct., der ligger over 200.000 kr., og undersøge og dissekere dem. Det er helt fint. Det må man gerne, men det er ikke dét, der betyder noget.

Så jeg vil sige, at princippet står fast, og når det drejer sig om boligstøtte, boligsikring og boligydelse, så er det en støtte, som vi skal give til dem, der ikke har mulighed for andet – nemlig en ejerbolig – så de også kan få en ordentlig, sund og god bolig. Det synspunkt tror jeg også må kunne deles af andre.

Så har jeg også sagt, at der er nogle ting, der skal ses på; dem ser vi på.

Men én ting, man skal have in mente – for det fortæller rapporter jo ikke noget om – er fremtiden. Men det gør jo ikke noget, at man begynder at tænke selv; det er en menneskeret. Hvordan